

Cursillobrier

Zomer 2019

Jaargang 32 Nr.2

Beste vrienden van Cursillo,

De zomer is voor velen een tijd van vakantie waarin we “gas kunnen terugnemen”. Een mogelijkheid is om erop uit te trekken, de natuur in, zoals de pelgrim op de foto. Op weg gaan en dan in de natuur jezelf en de Heer ontmoeten. Zo kan de weg letterlijk ook het doel worden...

Maar ook als we deze dagen niet van huis gaan, kunnen we ons oriënteren op de Heer en dat kan al in heel kleine, dagelijkse dingen. Aad reikt ons een overweging aan, naar een Australisch artikel, waarin hij ons dit toont.

EEN MINUUT KATHOLIEK

Ruik de koffie

Houd een moment pauze vòòr die eerste kop koffie van de dag en geef in stilte dank aan God voor die glorievolle gift aan de mensheid, die de koffieboon is!

Adem het aroma in, voel de damp tegen je gezicht, waardeer de kleur en de knappe patronen op het melkschuim. Houd de eerste slok vast in je mond en laat de smaak iedere smaakpapil bereiken. Voel de warmte verspreiden door je lichaam, als je hem doorslikt.

“Mindfulness” in kleine dingen ontlad stress en verhoogt het gevoel van welzijn... en het delen met God laat je geloof groeien.

Toon je dankbaarheid

God is kwistig met zijn zegeningen. Iedere hap, iedere slok, ieder maal is een gift van God. Maar al te vaak “verslinden” we ons voedsel zonder te denken aan de zegeningen waardoor ze op ons bord zijn terechtgekomen: het wonder van de schepping dat planten en dieren voortbrengt, het werk van de boeren, die het produceren, de menselijke vindingrijkheid die het verwerkt en vervoert, de handen die het liefdevol klaarmaken.

Voor je gaat eten, neem een pauze.... toon je dankbaarheid. Laat het voedsel je lichamelijk en geestelijk voeden.

Hartelijk dank, Aad, voor deze oproep ook bij kleine dingen stil te staan bij alles wat we van de Heer mogen ontvangen. En evenzo dank aan de anderen van wie we, naast Aad van Geest een bijdrage in deze brief geplaatst hebben: Arie Oosterbaan en Riet Burggraaf.

Dankbaar zijn we ook voor het herstel van Wim: het medische traject ligt achter hem en hij sterkt aan. Wel vroeg hij mij deze keer de brief samen te stellen. Wim, je blijft in onze gebeden!

Ook het feit dat we een datum gevonden hebben voor het cursilloweekend in 2020 èn een huis stemt ons dankbaar!

Cursillo 2020

Het cursilloweekend van 2020 vindt plaats van donderdag 18 juni tot en met zondag 21 juni 2020 in het Julianaklooster op het heiligdom “Onze Lieve Vrouw ter Nood” in Heiloo. Al lijkt dit misschien nog ver weg, we vragen nu al jullie gebed voor dit weekend en de deelnemers die de Heer zal sturen!

Misschien dat we allemaal nog eens terugdenken aan het cursillo dat we zelf gedaan hebben. Wat ervoeren we toen ook weer? En mogelijk dat we iemand in onze vrienden- en kennissenkring weten (of zelfs familiekring!) die we die ervaring ook gunnen. Schroom niet om het cursilloweekend eens onder de aandacht te brengen en bedenk: vertellen over onze eigen beleving is het krachtigste getuigenis!

Landelijke ultreya

Meestal kondigen we in de zomerbrief al een landelijke ultreya aan. Die moeten we nog even uitstellen: we hebben nu pas met de voorbereiding kunnen beginnen. We zullen erover berichten in de kerstbrief.

**In paradisum deducant te angeli.
De Engelen, zij mogen u geleiden naar het paradijs.**

Nadat zij op 3 april de ziekenzalving had ontvangen, is op 9 april ons Jeanne Heemskerk ontvallen. Zij was lange tijd een van de trouwe bezoekers van de ultreya in Den Haag. Laten we bidden voor haar zielenrust en op een weerzien bij de Heer.

(A.A.)

Voor deze zomerbrief hebben we een gedicht van Riet Burggraaf gekozen dat we vinden passen bij deze periode van “even rustig aan”. Riet, hartelijk dank hiervoor.

Ruimte scheppen

Tussenpozen ons ruimte scheidt
Om van alles bij te komen
De wensen die je als mens hebt
Nog eens worden doorgenomen

Een terugblik op hetgeen men plant
Je een beter inzicht geven
Oneffenheden die er zijn
Ook hierdoor worden vermeden

Een interval brengt ook de rust
Er ideeën binnenstromen
Dingen waar je vroeger alleen
Als kind van durfde dromen

De tijd je neemt het leven vraagt
Bij elke stap je als mens zet
Volledig tot voltooiing komt
Eerst voorgelegd wordt in gebed

Van Arie Oosterbaan ontvingen wij een bespreking van en meditatie op het bekende gedicht "Wie ben ik?" van Dietrich Bonhoeffer. Die vraag is ook een van de thema's in ons cursilloweekend. Het is goed stil te staan bij de persoon Bonhoeffer in de aanloop naar de vredesweek en de herdenking van 75 jaar vrede. Dankjewel, Arie!

Dietrich Bonhoeffer ("Wie ben ik? Ik ben van U, mijn God")

9 April 2015 was het precies 70 jaar geleden dat Dietrich Bonhoeffer werd vermoord op de leeftijd van 39 jaar. In het liedboek staat een bekend gedicht van hem "Door goede machten trouw en stil omgeven". Bonhoeffer was een luthers predikant, die deelnam aan het verzet tegen het toenmalige regime. Precies 2 jaar na zijn arrestatie in april 1943 werd het vonnis wegens hoogverraad voltrokken in Flossenbürg, minder dan drie weken voor de stad werd bevrijd. Bonhoeffer nam zijn standpunt in toen de kerk trouw zwoer aan het regime en er zo deel van werd, in plaats van in de maatschappij te staan. In 1936 verklaarde zijn toenmalige kerkelijk leidinggevende, bisschop Theodor Heckel, een uitgesproken tegenstander van de Bekennende Kirche, Bonhoeffer in 1936 tot "staatsvijand". Tot ver in de vijftiger jaren werd Bonhoeffer gezien als een landverrader voordat hij geaccepteerd werd.

Bonhoeffer heeft veel gedichten geschreven óf in de gevangenschap die zou uitlopen op zijn dood, óf in tijden van aanvechting voorafgaande aan de Tweede Wereldoorlog en gaan over hemzelf, zijn vrienden, zijn medegevangenen, de kerk en de toekomst. Behalve de gedichten en gebeden geeft Bonhoeffer ook een korte verklaring van de gedichten waarin duidelijk wordt dat Bonhoeffer zowel in voor- als tegenspoed zijn geloof wilde doorgeven. Zelf heeft hij er dit van gezegd: "Wij hebben Gods zegen ontvangen in geluk en lijden. Wie zelf gezegend is, kan niet anders meer dan deze zegen doorgeven. Hij moet waar hij ook is een zegen zijn. Alleen uit het onmogelijke kan de wereld vernieuwd worden; dit onmogelijke is Gods zegen."

Er zal dan de afgelopen tijd wel veel geschreven en gezegd zijn over Bonhoeffer, over zijn betekenis en over zijn preken. Maar hoe is het mogelijk om de mens Bonhoeffer zelf te doorgronden tijdens zijn gevangenschap, maar ook naar de gevangenschap toe, wetende wat

hem te wachten staat en dit in vertrouwen te aanvaarden, tot aan zijn dood, gezien zijn laatste woorden: “Dit is het einde, voor mij het begin van het leven.”

Wie ben ik?

Ze zeggen mij vaak dat ik uit mijn cel treed
gelaten, opgewekt, vast als een herenboer uit zijn slot.

Wie ben ik?

Ze zeggen mij vaak dat ik met mijn bewakers spreek
vrij, vriendelijk, helder als gaf ik bevelen.

Wie ben ik?

Ze zeggen mij ook dat ik de dagen van mijn ongeluk draag
gelijkmoedig, glimlachend, trots als iemand gewend te winnen.

Ben ik dat werkelijk wat anderen van mij zeggen?

Of ben ik slechts wat ik weet van mijzelf?

Onrustig, verlangend, ziek als een vogel in een kooi,
smachtend naar levensadem, alsof iemand mijn keel wurgt,
hongerend naar kleuren, bloemen, naar vogelstemmen,
dorstend naar goede woorden, naar menselijke nabijheid,
bevend van toorn over willekeur en de minste krenking,
opgejaagd door wachten op grote dingen,
machteloos bezorgd om vrienden eindeloos ver,
te moe en te leeg om te bidden, denken, werken,
mat en bereid van alles afscheid te nemen?

Wie ben ik?

Deze of gene?

Ben ik dan vandaag deze en morgen een ander?

Ben ik beiden tegelijk?

Voor mensen een huichelaar

en voor mijzelf een verachtelijk klagende slappeling?

Of lijkt wat in mij nog rest

een verslagen leger dat wanordelijk wijkt bij een reeds gewonnen slag?

Wie ben ik?

Eenzaam vragen drijft de spot met mij.

Wie ik ook ben, Gij kent mij.

U behoort ik toe, o God!

Persoonlijk heb ik veel met het gedicht “Wie ben ik” welke hij schreef in gevangenschap. Op dat moment in een situatie waarin je keuzes moet maken. Een tijd waarin het min of meer verboden is om contact te hebben met de buitenwereld en brieven naar buiten gesmokkeld moeten worden. Welke bewakers kun je vertrouwen en ben je zelf te vertrouwen ten opzichte van de bewakers die jou hun vertrouwen geven. Maar ook het vertrouwen in een God die je niet verlaat maar juist vertrouwen geeft en de bovenmenselijke kracht om je niet aan te passen aan je omgeving, maar je omgeving te kleuren met christelijke motieven. Het

ontegenzeggelijke lijden gemengd met de onbevattelijke rust die je hebt als het gevreesde lijden uiteindelijk is komen opdagen. Op Goede Vrijdag is dat een verbondenheid die Christus ons meegaf, toen Hij zei dat Hij zijn geest in de handen van zijn Vader legde. Bonhoeffer deed dat voor zijn gevangenschap in vertrouwen, maar tijdens zijn gevangenschap in overtuiging.

Vele brieven zijn bewaard gebleven, met zijn vrienden en zijn verloofde. Bonhoeffer schrijft hier niet over de tijd waarin hij leeft, maar over de maatschappij. Het zijn ook geen veroordelingen naar de mensheid van dat moment, maar over ons als mensen, in actuele zin. Het zijn dan ook geen geschiedenisboeken over een tijd waarin de mens wordt beschreven in deze oorlogsjaren, alhoewel velen juist dat zouden willen onderschrijven, zoals men graag de Bijbel als een geschiedenisboek wil zien in een tijd ver achter ons en daarmee wil aantonen dat wij geleerd hebben. Maar Bonhoeffer stelt ons juist voorbeelden en geeft inzicht in de mens, en geeft ons gedachten mee voor de christelijke mens. Hierbij geeft hij ook duidelijk weer dat mensen veiligheid en geborgenheid sneller vinden in het volgen van de meerderheid, commentaar op hun maatschappij bedreigt hen daarin, zolang zij daarvoor geen prijs hoeven te betalen. Het is makkelijker om met de massa te roepen: “Kruisig hem”, dan met verstand afstand te nemen.

Bonhoeffer is voor mij dan ook niet alleen met recht een theoloog, maar ook een gids, een voorbeeld, en zeker ook een reisgenoot, als populariteit in de maatschappij en de kerk het individu veroordeelt tot een koude cel, zeker in een tijd waarin het makkelijker is om Jezus' naam te noemen in plaats van hem te volgen.

Zoals Bonhoeffer schreef aan zijn vrienden, familie en verloofde, aan zijn reisgenoten, Kerstmis 1944:

Door goede machten, wonderbaar geborgen wachten wij rustig, wat ons lot ook zij. God is met ons in de avond en de morgen, en elke dag is Hij nabij.

“Unser Christsein wird heute nur in zweierlei bestehen: im Beten und im Tun des Gerechten unter den Menschen.“

Dietrich Bonhoeffer, predikant en verzetsstrijder
Breslau, 4 februari 1906 – Flossenbürg, 9 april 1945

We herhalen nog maar eens dat de cursillobrief van en voor de oud-deelnemers is. Dus we roepen je op om de brief te gebruiken voor iets wat je met ander cursillovrienden zou willen delen: iets wat je geraakt heeft, een gebed of een mooie, verdiepende tekst. Zulke bijdragen kunnen immers ons allemaal helpen!

De volgende brief zal de kerstbrief zijn. Om die tijdig te kunnen maken verzoeken we jullie bijdragen uiterlijk 1 december aan Wim (het redactieadres) te sturen.

De colores,

Albert.

Redactieadres cursillobrief
Wim Verbrugge
Frederik van Eedenstraat 4
3532 CL Utrecht
tel.: 030-2942985
e-mail: wimverbrugge04@gmail.com

Secretariaat Cursillo Nederland
Aad van Geest, tel.: 06-25467893
Don Boschhof 24, 6097GX Heel
e-mail: info@cursillo.nl
banknr. NL75 RABO 0162 533845
t.n.v. Medew. in Cursillo Nederland

Deze cursillobrief sturen we naar het ons bekende e-mailadres of huisadres. Daarvoor heb je ons eerder toestemming gegeven. Mocht je de brief niet meer willen ontvangen, verzoeken we je dit te melden bij het secretariaat.